Sag 41/85

SpA Sideradria — Industria metallurgica mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

»Produktions- og leveringskvoter for stål — bøde«

Retsmøderapport 3917

Forslag til afgørelse fra generaladvokat G. Federico Mancini, fremsat den 23. september 1986 3921

Domstolens dom (første afdeling) af 10. december 1986 3923

Sammendrag af dom

1. *Ulovlighedsindsigelse — retsakter hvis ulovlighed kan påberåbes — individuelle beslutninger — udelukket*
   (EKSF-traktaten, art. 36, stk. 3)

2. *EKSF — produktion — produktions- og leveringskvoter for stål — overskridelse af kvoter — bøde — omstændigheder der kan begrunde en ophævelse eller nedsættelse af bøden*
   (EKSF-traktaten, art. 58; de generelle beslutninger nr. 1831/81 og 1696/82)

RETSMØDERAPPORT
i sag 41/85 *

I — Sammenfatning af de faktiske omstændigheder

Selskabet Sideradria-Industria metallurgica (herefter benævnt »Sideradria«) er en italiensk virksomhed, der hovedsageligt fremstiller betonstål. Virksomheden er derfor omfattet af de ordninger, der gennemføres for jern- og stålindustrien med hjemmel i EKSF-traktatens artikler 58 og 60.

Ved en række skrivelser gav Kommissionen Sideradria meddelelse om virksomhedens produktions- og leveringskvoter for fjerde kvartal 1981 og de fire kvartaler i 1982.

* Processprog: Italiensk.

Efter virksomhedens opfattelse var de pågældende kvoter særdeles ugunstige for den, idet der som referencer var lagt år til grund, hvor selskabet havde måttet indstille sin produktion, som den siden kunne genoptage i mindre omfang.

Ved beslutning af 19. august 1982 forhøjede Kommissionen med tilbagevirkende gyldighed virksomhedens produktionskvoter for tredje og fjerde kvartal 1981 samt for første, andet og tredje kvartal 1982. Beslutningen indebar imidlertid, at virksomheden kun havde mulighed for at foretage overførsler til tredje kvartal 1982.

Under en efterfølgende kontrol fra Kommissionens side viste det sig, at virksomheden havde overskredet produktionskvoten for fjerde kvartal 1982 og leveringskvoterne for fjerde kvartal 1981 samt første, andet, tredje og fjerde kvartal 1982.

Efter at have givet Sideradria lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger, jfr. EKSF-traktatens artikel 36, udstedte Kommissionen den 19. december 1984 en beslutning, hvorved den pålagde virksomheden en bøde på 768 404 ECU for ovennævnte overskridelser af kvoterne.

Den 12. februar 1985 anlagde Sideradria sag med påstand om annullation af beslutningen.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter efter at have hørt generaladvokaten, har Domstolen (første afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

II — Parternes påstande

Sideradria har nedlagt følgende påstande:

— Principalt: Kommissionens beslutning af 19. december 1984 annulleres.

— Subsidiært: den anfægtede beslutning ændres, således at den pålagte bøde nedsættes.

— Under alle omstændigheder tilpligtes Kommissionen at betale sagens omkostninger.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

III — Parternes anbringender og argumenter

A — *Overskridelsen af produktionskvoten for fjerde kvartal 1982*

a) *Sideradria* har anført, at det er meningsløst, urimeligt og selvmodsigende at pålægge virksomheden en bøde på grund af overskridelsen af produktionskvoten for fjerde kvartal 1982. Den har peget på, at Kommissionen ved beslutning af 19. august 1982 med tilbagevirkende gyldighed tildelte den tillægsproduktionskvoter, hvoraf den ikke udnyttede de 4 234 tons, idet kvoterne ikke kunne overføres ud over det tredje kvartal 1982, og således allerede var begrænset til to tredjedele. Derimod overskred Sideradria i fjerde kvartal 1982 sin produktionskvota med 3 371 tons. Virksomheden har gjort opmærksom på, at hvis den havde fået tilladelse til at overføre den forhøjelse af produktionskvoterne, som Kommissionen havde tildelt den for de fem foregående kvartaler, til fjerde kvartal 1982, ville den overskridelse af produktionskvoten, virksomheden kritiseres for med hensyn til fjerde kvartal 1982, have været omfattet af overførslen. Efter virksomhedens opfattelse bør den ikke straffes for en produktion, som burde være anerkendt som retmæssig, men som den ikke kunne gennemføre inden for den fastsatte frist.

Kommissionen har heroverfor anført, at den ved beslutning af 19. august 1982 tildelte Si-

deradria tillægsproduktionskvoter, idet det havde vist sig, at virksomheden af skattehensyn for referenceperioden havde opgivet en produktion, der var mindre end den faktiske. Formålet med tillægskvoterne var, at Sideradria skulle kunne bringe forholdene i orden med hensyn til tidligere perioder, men ikke efterfølgende at udligne nye ulovligheder ved overførsel af de således tildelte tillægskvoter.

b) *Sideradria* har dernæst anført, at i henhold til artikel 11, stk. 3, litra d), i beslutning nr. 1696/82/EKSF (EFT L 191, s. 1) kan en virksomhed overføre ikke-anvendte kvoter i deres helhed, hvis der foreligger force majeure. Efter virksomhedens opfattelse er der tale om force majeure, idet det var faktisk umuligt for den at udnytte alle de tillægskvoter, den var tildelt ved beslutningen af 19. august 1982, inden udløbet af den frist, der var angivet i beslutningen.

Kommissionen har bestridt, at Sideradria kan påberåbe sig force majeure. Når kvoterne blev ændret, skyldtes det alene virksomhedens adfærd, idet den havde opgivet produktionsmængder, der var mindre end de faktiske. Desuden svarer de omstændigheder, Sideradria har henvist til, ikke til nogen af de situationer, der er angivet i den fjerde betragtning til beslutning nr. 2804/81/EKSF (EFT L 278, s. 1) om ændring af beslutning nr. 1831/81/EKSF (EFT L 180, s. 1), som opregner følgende tilfælde af force majeure: tekniske problemer, brand, som alvorligt påvirker produktionen i mindst fire uger, eller en strejke af samme varighed.

B — *Overskridelsen af leveringskvoterne for fjerde kvartal 1981 og de fire kvartaler 1982*

a) *Sideradria* har anført, at de leveringskvoter, virksomheden blev tildelt for fjerde kvartal 1981 og de fire kvartaler 1982, ikke er rimelige, idet de mængder, den kunne levere på det fælles marked, blev begrænset til en tredjedel eller halvdelen af den tilladte produktion. En sådan begrænsning må anses for urimelig, blandt andet på grund af, at den del af den tilladte produktion, der ikke var omfattet af leveringskvoterne, ikke kunne afsættes rentabelt. De bestående muligheder, dvs. udførsel til tredjelande, overdragelse af den ikke-udnyttede del af produktionskvoten til andre virksomheder, eller oplagring af produktionen, er ikke tilfredsstillende løsninger.

Ifølge *Kommissionen* har virksomheden herved anfægtet de kriterier, der blev anvendt ved beregningen af de referencemængder, der er grundlaget for de anfægtede kvoter, og Kommissionen har henvist til sine indsigelser i sag 67/84, hvor Sideradria også er part. Da Sideradria ikke inden for de fastsatte frister har anfægtet beslutningen om fastsættelse af leveringskvoterne, kan virksomheden under alle omstændigheder ikke længere anfægte den under den foreliggende sag.

b) *Sideradria* har gjort gældende, at den i videst muligt omfang har bestræbt sig på at opnå en ændring af de leverancemængder, der var fastsat for virksomheden i de pågældende kvartaler. Således anmodede den Kommissionen om at bringe artikel 8 i beslutning nr. 1831/81/EKSF som ændret ved beslutning nr. 2804/81/EKSF samt artikel 14 i beslutning nr. 1831/81/EKSF i anvendelse; begge de nævnte artikler hjemler mulighed for at ændre leveringskvoterne, når en virksomhed er i vanskeligheder som angivet i de nævnte artikler. Kommissionen bragte faktisk artikel 8 i anvendelse, idet den siden forhøjede sagsøgerens leveringskvoter med 306 tons pr. kvartal fra og med

fjerde kvartal 1982, men den nævnte forhøjelse var helt utilstrækkelig til, at Sideradria kunne løse sine problemer. I øvrigt imødekom Kommissionen ikke sagsøgerens anmodning om anvendelse af artikel 14.

Heroverfor har *Kommissionen* anført, at den har anvendt artikel 8 i overensstemmelse med de kriterier, der generelt finder anvendelse inden for området, og at den beslutning, den traf på grundlag heraf, ikke er anfægtet inden for de fastsatte frister. Med hensyn til spørgsmålet om anvendelse af artikel 14 burde anmodningen herom have været fremsat i de kvartaler, hvor overskridelsen blev fastslået, hvilket ikke skete.

c) Endelig har *Sideradria* gjort gældende, at leveringskvoterne er beregnet på grundlag af fejlagtige oplysninger, idet det af virksomhedens bogholderi fremgår, at leverancer, der i virkeligheden var bestemt til italienske virksomheder, blev opgivet som salg til tredjelande.

Kommissionen har givet udtryk for undren over, at dette argument ikke på noget tidspunkt var fremført inden sagens anlæg. Ifølge Kommissionen er argumentet dog under alle omstændigheder ikke holdbart, idet Sideradria selv må tåle følgerne af, at kvoter fastlægges på grundlag af fejlagtige oplysninger, virksomheden selv er fremkommet med.

R. Joliet
Refererende dommer